

[Skatteministeren]

været fru Kirsten Jacobsen, som har taget sig af sagen og forfægtet den, både i forhandlinger og i anden offentlig sammenhæng, og derfor vil jeg meget beklage, at Skatteministeriet i nogen udstrækning kan have været årsag til, at fru Kirsten Jacobsen ikke er nået frem i tide med et lovforslag.

Men som sagt, jeg håber, vi har fået aftalt rene retningslinier, og hvis der skulle være tilbageværende problemer, vil jeg meget gerne diskutere dem med Skatteudvalgets formand og Skatteudvalget. Selvfølgelig skal Skatteministeriet hjælpe med teknisk bistand til ændringsforslag, men vi har altid haft og har stadig den procedure, at hvis det drejer sig om decideret udarbejdelse af lovforslag, skal man som oppositionsparti – og det har jeg selv været ramt af, vil jeg sige – af praktiske årsager benytte sig af beslutningsforslagsmodellen. Hvis der så viser sig et flertal, udarbejder vi i sagens natur lovforslagene.

Som bemærkningerne er faldet her under førstebehandlingen, har jeg kunnet lytte mig til, at der ikke er stor sandsynlighed for, at fru Pernille Sams' forslag bliver vedtaget, selv om vi har brugt meget, meget store ressourcer på det. Men er der tilbageværende problemer, giver jeg altså meget gerne tilsagn om, at det snakker vi om; vi skal have ordentlige samarbejdsformer, og fra Skatteministeriets side skal vi bidrage med alt, hvad vi kan, så tingene fungerer bedst muligt, også når vi er politisk uenige om indholdet af forslagene.

Jeg skal ikke gå ind i en stor diskussion med fru Pernille Sams, men jeg må gøre en enkelt bemærkning om en af konsekvenserne af lovforslaget for ligesom at illustrere, hvad det er, vi står over for. Lad os forestille os en ejendom, hvor ejeren inden oktober 1985 har optaget et kontantlån af den karakter, vi taler om her, med en amortisationskonto på 150.000 kr. – og det er bestemt ikke et urealistisk eksempel, hvis der er 15 års løbetid tilbage. Nu står familien over for at skulle sælge ejendommen, måske for at flytte i lejlighed, og forinden laver man en konvertering i overensstemmelse med de regler, som fru Pernille Sams har stillet forslag om. Konsekvensen ville være, at familien de næste 15 år vil få et fradrag på 10.000 kr. om året, uanset at man ikke betaler fem flade øre i ydelse. Det er bare for, at vi skal være klar over, hvad vi snakker om; det bliver altså en af

konsekvenserne af lovforslaget, og det må vi være opmærksomme på, uanset at jeg synes, at vi alle sammen også skal være optaget af, at der bestemt har været problemer på boligmarkedet siden 1987 med faldende priser og stagnerende handel.

Og derfor vil jeg også godt sige til fru Pernille Sams, at denne udvikling er altså ikke på en eller anden måde afledt af, at der har været et regeringsskifte. Men de principielle problemer, der rent faktisk er, synes jeg bestemt vi skal tage alvorligt, og det har vi også signaleret i regeringsgrundlaget – uden at jeg skal lægge op til at fortsætte diskussionen fra onsdagens spørgetid under denne førstebehandling.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har et par korte bemærkninger; først hr. Klaus Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er fru Pernille Sams' påstand om, at der ikke hermed indføres en ny fradragsret eller en en ny fordel, der kalder mig på talerstolen.

Som jeg har forstået det, som står på side 2, øverst i spalte 2, i bemærkningerne til lovforslaget, går forslaget ud på, at den, der indfrier et kontantlån, får lov til at beholde den fradragsret, som hidtil har været knyttet til kontantlånet, også efter at det er indfriet. Og endvidere står der, at det er en betingelse, at kontantlånet indfries ved optagelse af et nyt realkreditlån.

Og det kan godt bringe mig i tvivl: Hvis lovforslaget er provenuneutralt, betyder det så, at der ikke skal være fradrag for renteudgifterne på det nye lån? Hvis det ikke er tilfældet, er det klart, at det vil være provenuneutralt, men så vil jeg godt sige, at hvis det er meningen, er det en ekstra grund til at stemme imod dette lovforslag.

Fru Pernille Sams fremførte som en af grundene til, at det var nødvendigt at komme med dette lovforslag, at lavinflationen gør lånene tunge. Men lavinflationen var jo netop noget af det, den tidligere regering bestandig roste sig selv for, og så må jeg spørge: Hvorfor fremstille de tidligere regeringspartier ikke dette lovforslag, da de var i regering? De, der roser lavinflationen, må da også have kunnet se de virkninger, den har haft; men hvis klarsynet